

PRZEMYSŁAW F E D O R O W I C Z

Kazimierz i Antoni Przekora

Kazimierz Przekora mający lat 24 z ojca Feliksa z matki Katarzyny z domu Stolarczyk i Helena Miasek mająca lat 21 z ojca Piotra z matki Franciszki z domu Ostrowskich zawarli związek małżeński dnia 15 listopada 1924 r.

Kazimierz Przekora urodził się 14 sierpnia 1900 roku w Parczewie w woj. lubelskim. 13 listopada 1918 jako ochotnik dołączył do tworzącego się na Lubelszczyźnie 7 Pułku Ułanów i w jego składzie walczył w wojnie polsko-bolszewickiej.

Po wojnie pozostał w Pułku awansując 1.12.1922 do stopnia plutonowego. Dwa miesiące później został mianowany podoficerem zawodowym. 15.11.1924 roku zawarł związek małżeński w kościele parafialnym w Mińsku Mazowieckim z zamieszkującą w Hucie Mińskiej Heleną Miasek. Przez pewien czas zamieszkiwał tam wraz z małżonką, po czym oboje przeprowadzili się do wynajętego mieszkania w Mińsku Mazowieckim przy ul. Warszawskiej. W roku 1925 ukończył szkołę podoficerską CKM¹.

W trakcie swej 21-letniej służby w 7 Pułku Ułanów Lubelskich zajmował różne stanowiska, m.in. zastępcy dowódcy plutonu, szefa szwadronu, podoficera kancelarii dowódcy pułku a od 1938 kierownika magazynu żywnościowego pułku. W opinii wydanej przez dowódcę 7. Pułku Ułanów, płk. Leonarda Łodzi-Michalskiego, możemy przeczytać: „*St. wachm. Przekora Kazimierz (...) wykazał zamięłowanie i gorliwość w wypełnianiu obowiązków służbowych. Jego praca dawała rok rocznie bardzo dobre wyniki. Sprawowanie się w służbie i poza służbą bardzo dobre.*”

Kazimierz Przekora posiadał następujące odznaczenia: Krzyż Walecznych za wojnę polsko-bolszewicką, Brązowy Krzyż Zasługi, Medal pamiątkowy za wojnę 1918-

¹ Ciężkich Karabinów Maszynowych

1921, Medal pamiątkowy 10-lecia odzyskania niepodległości, Brązowy Medal za długoletnią służbę, Łotewski Medal pamiątkowy 1918-1928²

Na wojnę 1939 roku wyruszył z drugim rzutem 7. Pułku Ułanów Lubelskich jako starszy wachmistrz i brał udział w walkach na Lubelszczyźnie³. Po rozwiązaniu oddziału pod koniec września powrócił do domu. W czasie wojny ponownie zamieszkał w Hucie Mińskiej.

2 lipca 1943 roku w wyniku obławy zorganizowanej przez Niemców na tzw. „obszarze politycznym”⁴ obejmującym Hutę Mińską, Cielechowiznę i Gliniak, Kazimierz Przekora został zatrzymany, a następnie rozstrzelany przez niemieckich żandarmów za ukrywanie Żydów^{5,6}.

Antoni Przekora, młodszy brat Kazimierza Przekory, uczęszczał do Szkoły Podoficerskiej 80 Pułku Piechoty w Słonimie koło Wilna. W czasie wojny wraz z małżonką Michaliną został aresztowany w Parczewie za działalność konspiracyjną i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Przebywał tam 6 miesięcy, a następnie został zamordowany. Żona Michalina po zakończeniu wojny powróciła do domu, po czym po kilku latach zmarła.

2 CAW sygn. KZ 22-100 Przekora Kazimierz

3 J. Smoleński, M. Żebrowski, Księga Dziejów 7 Pułku Ułanów Lubelskich im. gen. K. Sosnkowskiego, Londyn 1969

4 Obszar polityczny to teren działania oddziałów partyzanckich.

5 za: straty.pl

6 Według relacji Wandy Perczyńskiej z domu Przekora, córki Kazimierza Przekory, 2 lipca 1943 roku, około godziny 4 rano zapukał w okno sołtys Stanisław Wąsik informując, że jest obława i wszyscy mężczyźni mają natychmiast stawić się na teren szkoły w Gliniaku. Kazimierz Przekora ubrał się, poinformował trzech ukrywających się w domu Żydów o obławie, a następnie wyszedł, Wanda Perczyńska jako 14-letnia dziewczyna opuściła za nim dom udając się ukradkiem po sąsiedztwo do budynku ciotki Zofii Łojek. Trzech Żydów pozostało w domu. Kazimierz Przekora stawiał się na placu przyszkolnym po czym wraz z kilkoma mężczyznami podszedł do ustawionego stołu, przy którym siedzieli Niemcy i został wylegitymowany. Przy stole nastąpiła weryfikacja na osoby podejrzane i pozostałe. Te pozostałe zostały zwolnione, podejrzanych skierowano na przesłuchanie do wnętrza budynku. Kazimierzowi Przekorze zarzucono, że przechowuje Żydów. W obronie Kazimierza Przekory stanął sołtys Stanisław Wąsik, wydając o nim bardzo dobrą opinię. W tym czasie jeden z Żydów podjął próbę ucieczki, jednak nieskuteczna, ponieważ teren był otoczony kordonem Niemców. Został zastrzelony. Pozostałych dwóch Żydów Niemcy znaleźli w budynku podczas rewizji. Zostali oni wyprowadzeni na zewnątrz, zrewidowani, a następnie niedaleko, na tzw. dworskich polach, zastrzeleni. Kazimierz Przekora po przesłuchaniu i nieskutecznej obronie został wyprowadzony w pole kilkaset metrów, teren Huty Mińskiej i także rozstrzelany. Po czym sołtys dostał nakaz od Niemców zorganizowania transportu zwłok do domu, a następnie pochówek na terenie cmentarza parafialnego w Mińsku Mazowieckim, gdzie spoczywa do dzisiaj.

Rzeczpospolita Polska

NA ZASADZIE ART. 5 USTAWY Z DNIA 23 CZERWCA 1923 R.
(DZ. U. R. P. Nr 62, POZ. 458)

NADAJĘ

KAZIMIERZOWI PRZEKORZE

STARSZEMU WACHMISTRZOWI

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

PO RAZ PIERWSZY

ZA ZASŁUGI W SŁUŻBIE WOJSKOWEJ

WARSZAWA, DNIA 11 października 1938 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

/Sławoj Składkowski/

I. Pułk Ułanów Lubelskich
im. gen. Kazimierza Sosnkowskiego
Nr. 98.

DYPLOM

na prawo noszenia
odznaki pamiątkowej

I. Pułk

wydany dla: Pachońskiego

Przekory. Kazimierza

Dowódca T.

Marek

r.dz. Nr. 98 . pkt . . . z dnia . . .